

Mihai Eminescu, „Stau în cerdacul tău”

„Stau în cerdacul tău...

Noaptea-i senină.

Deasupra-mi crengi de
arbori se întind,

Crengi mari în flori de
umbră mă cuprind

Și vântul mișcă arborii-n
grădină.

Dar prin fereastra ta eu stau
privind

Cum tu te uiți cu ochii în
lumină.

Ai oboșit, cu mâna ta cea
fină

În val de aur părul
despletind.

L-ai aruncat pe umeri de
ninsoare,

Desfaci visând pieptarul de
la sân,

Încet te-ardici și sufli-n
lumânare...

Deasupra-mi stele tremură
prin ramuri

În întuneric ochii mei
rămân,

Ș-alături luna bate trist în
geamuri.”

1. Identifică tema poeziei (1p)

.....

2. Prezintă numărul de secvențe lirice și ideea poetică a fiecăreia. (1p)

.....

3. Precizează o posibilă semnificație a simbolului ferestrei în text. (1p)

.....

4. Identifică principalul mod verbal utilizat de poet și precizează roul său stilistic. (1p)

.....

5. Analizează imaginea fetei în poem, comentând minim două figuri de stil diferite. (2p)

.....

6. Explică semnificația strofei finale, prin raportare la simbolul ferestrei. (1,5p)

.....

7. Prezintă elementele de versificație ale textului. (1p)

.....

8. Analizează legătura dintre titlul și tema textului. (1,5 p)

.....

.....